

Korhetz Szilárd beszámolója Szczecin-ből

Az Erasmus+ program keretében megvalósuló tréning központi témája az Erasmus+ projektek minőségi megvalósítása volt, a csapatmunka, összefogás szükségességét szem elé helyezve.

Be kell vallanom, hogy előzetesen nem számítottam rá, hogy ennyire jól fogom magamat érezni a programon és mivel az oktatás a Berlinhez közel fekvő Szczecin városában történt, jó ötletnek tűnt, hogy a program előtt pár napot eltöltssek a programon szintén résztvevő barátnőmmel a német fővárosban. Mielőtt elindultam, azt hittem, hogy a pár berlini nap jelenti majd az utazás érdekesebb részét, és bár tagadhatatlanul gyönyörű Berlin, ennél nagyobbat nem is tévedhettem volna.

Őszintén úgy éreztem, hogy nem én vagyok a legjobb választás egy ilyen programra, hiszen nem igazán szeretek szerepelni, nem szeretem, ha rám irányul a figyelem, így előzetesen voltak bennem félelmek a programmal kapcsolatban, azonban olyan érdekes volt a téma már előzetesen is, hogy mindenképp részt szerettem volna venni rajta.

Rajtunk kívül 10 országból (Portugália, Spanyolország, Olaszország, Ciprus, Lengyelország, Szlovákia, Szlovénia, Bulgária, Törökország) érkeztek résztvevők, azonban még ez a szám se írja le hűen a teljes képet, hiszen az egyik Portugál szervezettől érkező lány valójában brazil volt, az egyik szlovák lány macedón, míg a szlovéniai lány Jordániából származott, a lengyel fiú pedig valójában Máltáról jött.

Bár ez így túlságosan is felsorolásszerűen hangozhat, mindenképpen fontosnak tartottam kiemelni, hiszen számomra ez a kulturális sokszínűség volt az, ami igazán emlékezetessé tette a tréninget. A lengyel szervezők az első napot gyakorlatilag kizárólag az ismerkedésnek szentelték, így hamar összebarátkozott a társaság, és hogy ne alakuljon ki klikkesedés, folyamatosan változó csapatokban kellett dolgoznunk, különösen ügyelve arra, hogy az azonos országból származók a lehető legkevesebb időt töltsék magukkal.

Persze ez teljesen nem volt megvalósítható, hiszen számomra meglepő módon a szlovákok simán megértették magukat a lengyelekkel, vagy épp szlovénokkal, sőt még a bolgárokkal is, a spanyol-olasz-portugál tengelyről nem is beszélve. Nem volt csendes a ház, amikor ez a hat ember az anyanyelvén- bármi is legyen az- belendült. Nagyon érdekes volt olyan emberekkel találkozni és megismerni őket, akikkel -ha nincs a program- valószínűleg soha nem ismerkedhettem volna meg.

Mindig volt valaki, akivel lehetett beszélgetni, mindenki nagyon nyitott és érdeklődő volt, nem csak a tréningen tapasztalt élmények megosztása kapcsán, hanem akár történelmi, vagy aktuálpolitikai dolgok megbeszélése kapcsán. Lehet 22 személy, 22 különböző nézőpontjánál bármi is érdekesebb? Örömmre szolgál, hogy majdnem mindenkivel folytattam hosszabb beszélgetést, és sikerült néhány olyan személyt is találnom, akikkel úgy érzem, hogy itthon is barátok lehetnének, és remélem nem most láttam őket utoljára. A szervezők által biztosított szállás és ellátás kapcsán nem számítottam sokra, azonban ebben is bőven többet kaptunk, mint amire számítottam.

Egy régi, de nagyon szépen felújított házban voltunk elszállásolva, a város egyik legszebb részében, így panaszra semmi okunk sem lehetett. Az oktatás és az étkezés is ebben a házban történt, így nem kellett nagy távokat megtennünk. Fontos kiemelni, hogy előzetesen mindenkitől megérdeklődték, van-e bármilyen étel allergiája, óhaja-sóhaja, és a menü is ennek megfelelően készült, és tényleg nagyon finom és változatos ételeket szolgáltak fel számunkra.

Az étkezések felett érzett örömet azonban kicsit beárnyékolta a tény, hogy a 3 és fél órás oktatási blokkok közepén mindig kávészünetet is tartottunk, ahol mindig többféle sütivel kényeztettek minket, így a túl sok étel sajnos ránk és persze a mérlegre nyomta a bélyegét.

Bár sok feladatnál éreztem, hogy már csináltam valami ehhez hasonlót, biztos vagyok benne, hogy nagyon nagy hasznomra fog válni ez a pár nap, hiszen elképesztően felkészült, segítőkész és nyitott oktatókkal találkoztunk, akiknek az általuk kidolgozott értékek átadása mellett a legfontosabb tényező az volt, hogy mindenki jól érezze magát, így ők is folyamatosan próbáltak velünk beszélgetni, vegyülni és természetesen a bulik alól sem próbálták kivonni magukat.

A város több szervezetét meglátogatva kaphattunk teljes képet arról, hogy milyen tevékenységeket folytatnak a szervezetek, ez a délután pedig meglehetősen hasonlított egy általános iskolás osztálykirándulásra, ahol 22 felnőtt személyt próbál 2 koordinátor összehozni, ez pedig mindannyiunk számára külön élményt jelentett.

Ez volt az első ilyen projektem, amiben részt vettem, de remélem, hogy nem az utolsó. Még mindig a hatása alatt vagyok, és úgy érzem, már ma vissza szeretnék térni Szczecinbe, hiszen olyan hatalmas érzelmi és értékrendbeli feltöltődést és fejlődést jelentett nekem ez a pár nap, amit szerintem soha nem fogok tudni elfelejteni. Remélem, hogy az itt megszerzett ismereteimet és kapcsolataimat a jövőben is hasznosítani tudom majd, hiszen már látom, hogy milyen élmény egy multikulturális csapat megbecsült és értékelt tagjának lenni, ez pedig sokkal több és jobb élményt adott, mint amiben eddig valaha részem volt.

Azt javaslom mindenkinek, akinek erre lehetősége van, hogy ne hagyjon ki egy élményt, mert ez egy (tényleg nagyon nagybetűs) LEHETŐSÉG kiszakadni egy kicsit a mindennapokból és olyat tapasztalni, amit nehéz szavakba önteni, de az egész napos jókedvre visszaemlékezve könnyű újra érezni.